

ಬಸ್ಸಿನೊಳಗಿದ್ದಾಗೆಲ್ಲ ವನದೇವಿಯ ಒಡ್ಡೋಲಗವೆಂಬಂತೆ
 ಸೆಳೆಯುವ ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳೆಲ್ಲ ಬಸ್ಸು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ
 ತಪ್ಪಿಯೂ ನಮ್ಮತ್ತ ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ
 ಮನೆ ಹಿನ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ದಾಯಾದಿಗಳಂತೆ ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ ಗಪ್‌ಬುಪ್
 ಕಪ್ಪು ಕನ್ನಡಕದ ದೊಡ್ಡ ನಿತಂಬದ ಕಾರುಗಳು
 ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ಲಿಫ್ಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾದೀತೋ ಎಂಬ ಕಳ್ಳಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
 ಪಾಸಾಗುತ್ತವೆ. ಹಳೆ ಟೆಂಪೋಗಳೆಲ್ಲ ಪಾಪ ಲಿಕ್ಕಿ ಲಿಕ್ಕಿ
 ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆಯ ಖಾಲಿ ಚೌಕ ಟೆನ್ ಡಬ್ಬಗಳಂತೆ. ಅವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲೇ
 ಬೇಲೆಕೇರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅವುಗಳ ಉದಾಸ ಮುಖ ಮುದ್ದೆ
 “ಬರಬೇಡಿ ಹಾಂ?” ಅನ್ನುವಂತಿದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ
 ಈ ಸಣ್ಣ ಅಂತರಾಳ
 ಎಲ್ಲ ವೇಷಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ತಕ್ಕ ಜಾಗ
 ಎರವಲು ಮಾತನ್ನು ಮೀರಲು ತಕ್ಕ ಸಮಯ
 ನಸುಕಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಬೆಟ್ಟ ಬೇಣ ಅಲೆದು ಹಸಿಗೇರು ಬೀಜ ಸುಲಿದು
 ತಂದು ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಮಾರುವ
 ಅಜ್ಜಿಯ ಸೊನೆ ಸುಟ್ಟ ಹಬ್ಬರಳು ಗುರುತು
 ಗಾಳಿಯ ಮೈ ಮೇಲೆ ಮೂಡುವಾಗ...
 ಬಾಕಿಯವರಂತೆ ನೀನೂ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮಾಡು
 ಎಂದು ಮಗನನ್ನು ತಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯೆ...
 ತಾಲ್ಲೂಕಾಫೀಸಲ್ಲಿ ಮಾಸಾಕನದ ಅರ್ಜಿ ಫಾರ್ಮನ್ನು ತಾನೇ
 ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಪೋರಿ
 ಯಾವ ಪೈಕಿ ಅಂತ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡುವುದು ಸರಿಯೆ...
 ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ವಾಲಿ ನಿಡ್ಡೆ ಹೋದ ಅಪರಿಚಿತ
 ಹಸುಗೂಸನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಸರಿಯೇ...
 ಪ್ರಪಂಚದ ಸಕಲ ಮಕ್ಕಳೂ ಪರಿಚಿತರೇ ಅಲ್ಲವೇ...

ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ತಿಳಿವಾಗಿ ಹೊಳೆದು ತಿಳಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ
 ಇನಿತೂ ಜೀವಕ್ಕೆ ತ್ರಾಸ ಕೊಡದೆ
 ಒಂದು ಕತೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ
 ಇನ್ನೂ ಕಾಲೆಡದ
 ಗೇರು ಸೊನೆ ನೀರವದ ಬಾಳುಗುಳಿ ಕ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ

